

1992 METŲ TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL TARPTAUTINIO TARŠOS NAFTA PADARYTOS ŽALOS KOMPENSAVIMO FONDO ĮKŪRIMO 2003 METŲ PROTOKOLAS

ŠIO PROTOKOLO SUSITARIANČIOSIOS VALSTYBĖS,

ATSIŽVELGDAMOS į 1992 metų Tarptautinę konvenciją dėl civilinės atsakomybės už taršos nafta padarytą žalą (toliau – 1992 metų Konvencija dėl atsakomybės),

APSVARŠČIUSIOS 1992 metų Tarptautinę konvenciją dėl tarptautinio taršos nafta padarytos žalos kompensavimo fondo įkūrimo (toliau – 1992 metų Fondo konvencija),

PATVIRTINDAMOS, kad svarbu, jog tarptautinė atsakomybės už nafta padarytą žalą ir jos kompensavimo sistema išliktų gyvybinga,

PAŽYMĖDAMOS, kad didžiausios kompensacijos, numatytos 1992 metų Fondo konvencijoje, tam tikromis aplinkybėmis gali neužtekti kompensacijų poreikiams patenkinti kai kuriose tos konvencijos Susitariančioiose valstybėse,

PRIPAŽINDAMOS, kad keletas 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės ir 1992 metų Fondo konvencijos Susitariančiųjų valstybių mano, jog būtina skubiai sukaupti papildomų lėšų kompensacijoms, sukuriant papildomą sistemą, prie kurios gali prisijungti to pageidaujančios valstybės,

TIKĖDAMOS, kad papildoma sistema turėtų užtikrinti, jog nukentėjusiesiems nuo taršos nafta padarytos žalos bus visiškai kompensuota už jų patirtus nuostolius arba žalą, ir palengvinti sunkumus, su kuriais susiduria nukentėjusieji tais atvejais, kai yra tikimybė, jog kompensacijos, nustatytos 1992 metų Konvencijoje dėl atsakomybės ir 1992 metų Fondo konvencijoje, neužteks visai įrodytų ieškinių sumai išmokėti; todėl Tarptautinis taršos nafta padarytos žalos kompensavimo fondas priima laikiną sprendimą, kad išmokės tik dalį bet kurio įrodyto ieškinio sumos,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad tik 1992 metų Fondo konvencijos Susitariančiosios valstybės galės prisijungti prie papildomos sistemos,

s u s i t a r ė:

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Šiame Protokole:

1. „1992 metų Konvencija dėl atsakomybės“ reiškia 1992 metų Tarptautinę konvenciją dėl civilinės atsakomybės už taršos nafta padarytą žalą;

2. „1992 metų Fondo konvencija“ reiškia 1992 metų Tarptautinę konvenciją dėl tarptautinio taršos nafta padarytos žalos kompensavimo fondo įkūrimo;

3. „1992 metų Fondas“ reiškia 1992 metų Tarptautinį taršos nafta padarytos žalos kompensavimo fondą, įkurtą pagal 1992 metų Fondo konvenciją;

4. „Susitariančioji valstybė“ reiškia šio Protokolo Susitariančiąją valstybę, nebent nustatyta kitaip;

5. Jeigu 1992 metų Fondo konvencijos nuostatos yra įtraukiamos darant nuorodą į šį Protokolą, „Fondas“ toje Konvencijoje reiškia „Papildomą fondą“, nebent nustatyta kitaip;

6. „Laivas“, „asmuo“, „savininkas“, „nafta“, „taršos žala“, „prevencinės priemonės“ ir „incidentas“ reiškia tą patį, ką ir 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės I straipsnyje;

7. „Apmokestinama nafta“, „atsiskaitymo vienetas“, „tona“, „garantas“ ir „terminalas“ reiškia tą patį, ką ir 1992 metų Fondo konvencijos 1 straipsnyje, nebent nustatyta kitaip;

8. „Įrodytas ieškinys“ reiškia ieškinį, kurį pripažino 1992 metų Fondas arba kuris kompetentingo teismo sprendimu, privalomu 1992 metų Fondui, buvo pripažintas leistinu, kuris negali būti peržiūrėtas bendrąja tvarka ir kuris būtų buvęs visiškai kompensuotas, jei tam incidentui

nebūtų buvusi pritaikyta 1992 metų Fondo konvencijos 4 straipsnio 4 dalyje nustatyta kompensacijos riba;

9. „Asamblėja“ reiškia 2003 metų Tarptautinio papildomo taršos nafta padarytos žalos kompensavimo fondo Asamblėją, nebent nustatyta kitaip;

10. „Organizacija“ reiškia Tarptautinę jūrų organizaciją;

11. „Generalinis sekretorius“ reiškia Organizacijos Generalinį sekretorių.

2 straipsnis

1. Šiuo Protokolu įkuriamas Tarptautinis papildomas taršos žalos kompensavimo fondas, kuris vadinsis „2003 metų Tarptautiniu papildomu taršos nafta padarytos žalos kompensavimo fondu“ (toliau – Papildomas fondas).

2. Papildomas fondas kiekvienoje Susitariančiojoje valstybėje privalo būti pripažintas juridiniu asmeniu, pagal tos valstybės įstatymus galinčiu įgyti teises ir turėti pareigas bei galinčiu būti šalimi tos valstybės teismų procesuose. Kiekviena Susitariančioji valstybė pripažįsta Papildomo fondo direktorių juridiniu Papildomo fondo atstovu.

3 straipsnis

Šis Protokolas taikomas išimtinai:

a) taršos žalai, padarytai:

i) Susitariančiosios valstybės teritorijoje, įskaitant jos teritorinę jūrą, ir

ii) išimtinėje Susitariančiosios valstybės ekonominėje zonoje, įsteigtoje pagal tarptautinę teisę, arba jei Susitariančioji valstybė nėra įsteigusi tokios zonos, – už ir greta tos valstybės teritorinės jūros esančioje zonoje, kurią ta valstybė nustatė pagal tarptautinę teisę ir kuri tęsiasi ne daugiau kaip 200 jūrmilių nuo pagrindinių linijų, nuo kurių matuojamas jos teritorinės jūros plotis;

b) prevencinėms priemonėms, nepaisant to, kur jų buvo imtasi, siekiant išvengti tokios žalos arba ją sumažinti.

PAPILDOMA KOMPENSACIJA

4 straipsnis

1. Papildomas fondas išmoka kompensaciją kiekvienam taršos žalą patyrusiam asmeniui, jei toks asmuo negalėjo gauti visiškos ir adekvačios kompensacijos už įrodytą ieškinį dėl tokios žalos pagal 1992 metų Fondo konvencijos sąlygas, nes bendra žalos suma viršija arba gali viršyti kompensacijos ribą, nustatytą 1992 metų Fondo konvencijos 4 straipsnio 4 dalyje bet kurio vieno incidento atžvilgiu.

2. a) Bendras pagal šį straipsnį Papildomo fondo išmokamos kompensacijos dydis bet kurio vieno incidento atžvilgiu ribojamas taip, kad bendra išmokamos kompensacijos ir pagal 1992 metų Konvenciją dėl atsakomybės ir 1992 metų Fondo konvenciją faktiškai išmokėtos kompensacijos, neviršijant šio Protokolo taikymo srities ribų, dydžių suma neviršytų 750 milijonų atsiskaitymo vienetų.

b) Šio straipsnio 2 dalies a punkte minima 750 milijonų atsiskaitymo vienetų suma keičiama į nacionalinę valiutą pagal tos valiutos vertę specialios kredito teisės atžvilgiu 1992 metų Fondo Asamblėjos nustatytą dieną, kada keičiama didžiausia suma, mokėtina pagal 1992 metų Konvenciją dėl atsakomybės ir 1992 metų Fondo konvenciją.

3. Kai įrodytų ieškinių Papildomam fondui suma viršija bendrą kompensacijos dydį, mokėtiną pagal šio straipsnio 2 dalį, turima suma paskirstoma taip, kad bet kurio įrodyto ieškinių ir

ieškovo pagal šį Protokolą faktiškai gaunamos kompensacijos dydžio proporcija būtų vienoda visiems ieškovams.

4. Papildomas fondas sumoka kompensaciją tik įrodytų ieškinių atžvilgiu, kaip apibrėžta 1 straipsnio 8 dalyje, ir tik tokių ieškinių atžvilgiu.

5 straipsnis

Papildomas fondas sumoka kompensaciją, jei 1992 metų Fondo Asamblėja nusprendžia, kad bendra įrodytų ieškinių suma viršija arba gali viršyti bendrą kompensacijos dydį pagal 1992 metų Fondo konvencijos 4 straipsnio 4 dalį ir jei todėl 1992 metų Fondo Asamblėja priima laikiną arba galutinį sprendimą, kad bus mokama tik už dalį bet kurio įrodyto ieškinio. Papildomo fondo Asamblėja tada sprendžia, ar Papildomas fondas sumokės įrodyto ieškinio sumos, kuri nebuvo sumokėta pagal 1992 metų Konvenciją dėl atsakomybės ir 1992 metų Fondo konvenciją, dalį ir koku mastu.

6 straipsnis

1. Pagal 15 straipsnio 2 ir 3 dalis teisės į kompensaciją iš Papildomo fondo pasibaigia tik, jei tos teisės pasibaigia 1992 metų Fondo atžvilgiu pagal 1992 metų Fondo konvencijos 6 straipsnį.

2. Ieškinys, pareikštas 1992 metų Fondui, laikomas ieškiniu, pareikštu to paties ieškovo Papildomam fondui.

7 straipsnis

1. Ieškiniams dėl kompensacijos, pareikštiems Papildomam fondui pagal šio Protokolo 4 straipsnio 1 dalį, taikomos 1992 metų Fondo konvencijos 7 straipsnio 1, 2, 4, 5 ir 6 dalys.

2. Kai ieškinys laivo savininkui ar jo garantui dėl taršos žalos kompensavimo yra pareikštas pagal 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės IX straipsnį kompetentingame teisme, toks teismas turi išimtinę jurisdikciją bet kuriems ieškiniams Fondui dėl kompensacijos, priklausančios pagal šio Protokolo 4 straipsnį už tą pačią žalą. Tačiau kai ieškinys dėl taršos žalos kompensavimo pagal 1992 metų Konvenciją dėl atsakomybės pareiškiamas valstybėje, kuri yra 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės, bet ne šio Protokolo, Susitariančioji valstybė, bet kurie ieškiniai Papildomam fondui pagal šio Protokolo 4 straipsnį ieškovo pasirinkimu gali būti pareiškiami valstybės, kurioje yra Papildomo fondo būstinė, teisme arba bet kuriame šio Protokolo Susitariančiosios valstybės teisme, kompetentingame nagrinėti tokias bylas pagal 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės IX straipsnį.

3. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalį, kai ieškinys 1992 metų Fondui dėl taršos žalos kompensavimo pareiškiamas valstybės, kuri yra 1992 metų Fondo konvencijos, o ne šio Protokolo Susitariančioji valstybė, teisme, bet kurie susiję ieškiniai Papildomam fondui ieškovo pasirinkimu gali būti pareiškiami valstybės, kurioje yra Papildomo fondo būstinė, teisme arba bet kuriame Susitariančiosios valstybės teisme, kompetentingame nagrinėti tokias bylas pagal šio straipsnio 1 dalį.

8 straipsnis

1. Atsižvelgiant į bet kurį pagal šio Protokolo 4 straipsnio 3 dalį priimtą nutarimą dėl paskirstymo, Papildomo fondo atžvilgiu kiekvienas teismo, turinčio jurisdikciją pagal šio Protokolo 7 straipsnį, sprendimas, kai jis tampa vykdytinu jį priėmusioje valstybėje ir toje valstybėje negali būti peržiūrėtas bendrąja tvarka, privalo būti pripažintas ir vykdytinas kiekvienoje Susitariančiojoje valstybėje tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip nustatyta 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės X straipsnyje.

2. Susitariančioji valstybė gali taikyti kitas nutarimų pripažinimo ir vykdymo taisykles su sąlyga, kad jomis siekiama užtikrinti nutarimų pripažinimą ir vykdymą tokiu mastu, koks numatytas šio straipsnio 1 dalyje.

9 straipsnis

1. Pagal šio Protokolo 4 straipsnio 1 dalį Papildomo fondo sumokėtos kompensacijos už taršos žalą bet kurio dydžio atžvilgiu Papildomas fondas teisių perėmimo būdu perima teises, kurias pagal 1992 metų Konvenciją dėl atsakomybės savininko ar jo garanto atžvilgiu turėtų asmuo, kuriam buvo kompensuota.

2. Papildomas fondas teisių perėmimo būdu perima teises, kurias pagal 1992 metų Fondo konvenciją 1992 metų Fondo atžvilgiu turėtų asmuo, kuriam buvo kompensuota.

3. Nė viena šio Protokolo nuostata nedaro įtakos Papildomo fondo atgręžtinio reikalavimo ar teisės perėmimo jokioms teisėms kitų asmenų, kurie neminimi ankstesnėse dalyse, atžvilgiu. Bet kuriuo atveju Papildomo fondo teisė į teisių perėmimą tokio asmens atžvilgiu negali būti mažiau palankesnė nei analogiška draudiko teisė asmens, kuriam buvo sumokėta kompensacija, atžvilgiu.

4. Neturėdama įtakos jokioms kitoms galimoms teisių perėmimo ar atgręžtinio reikalavimo prieš Fondą teisėms, Susitariančioji valstybė ar jos institucija, kuri sumokėjo kompensaciją už taršos žalą pagal nacionalinės teisės nuostatas, teisių perėmimo būdu įgyja tas pačias teises, kurias pagal šį Protokolą turėtų asmuo, kuriam buvo kompensuota.

ĮMOKOS

10 straipsnis

1. Metines įmokas Papildomam fondui kiekvienos Susitariančiosios valstybės atžvilgiu moka kiekvienas asmuo, kuris 11 straipsnio 2 dalies a ar b punktuose nurodytais kalendoriniais metais iš viso priėmė daugiau kaip 150 000 tonų:

a) apmokestintos naftos tos valstybės teritorijoje esančiuose uostuose ar terminaluose, kai apmokestinta nafta į tokius uostus ar terminalus buvo atgabenta jūra; ir

b) apmokestintos naftos tos Susitariančiosios valstybės teritorijoje esančiuose bet kuriuose įrenginiuose, kai apmokestinta nafta buvo atgabenta jūra ir iškrauta ne Susitariančiosios valstybės uoste ar terminale, su sąlyga, kad apmokestinta nafta pagal šį punktą skaičiuojama tik ją pirmą kartą priimant Susitariančiojoje valstybėje po jos iškrovimo valstybėje, kuri nėra Susitariančioji valstybė.

2. Prievolei mokėti įmokas Papildomam fondui taikomos 1992 metų Fondo konvencijos 10 straipsnio 2 dalies nuostatos.

11 straipsnis

1. Apskaičiuodama reikiamų metinių įmokų dydį, jei reikia jas mokėti, ir atsižvelgdama į būtinybę turėti pakankamai likvidžių lėšų, Asamblėja kiekvieniems kalendoriniams metams sudaro šamatą pagal šią biudžeto struktūrą:

i) išlaidos:

a) atitinkamų metų Papildomo fondo valdymo išlaidos ir išlaidos bei ankstesnių metų operacijų bet kuris deficitas;

b) išmokos, kurias Papildomas fondas turi išmokėti atitinkamais metais, kad patenkintų Papildomam fondui pagal 4 straipsnį pareikštus ieškinius, įskaitant anksčiau Papildomo fondo paimtų paskolų tokiems ieškiniams patenkinti gražinimą;

ii) pajamos:

- a) lėšų likutis nuo ankstesnių metų operacijų, įskaitant visas palūkanas;
- b) metinės įmokos, jei jų reikia biudžetui subalansuoti;
- c) bet kurios kitos pajamos.

2. Asamblėja nustato bendrą būsimų įmokų dydį. Šio nutarimo pagrindu Papildomo fondo direktorius kiekvienos Susitariančiosios valstybės atžvilgiu apskaičiuoja kiekvieno 10 straipsnyje nurodyto asmens metinės įmokos dydį:

a) įmoka, skirta 1 dalies i) punkto a ir b papunkčiuose nustatytoms išmokoms, apskaičiuojama pagal fiksuotą sumą už kiekvieną apmokestintos naftos, tokių asmenų priimtos atitinkamoje valstybėje praėjusiais kalendoriniais metais, toną; ir

b) įmoka, skirta 1 dalies ii) punkto b papunktyje nustatytoms išmokoms, apskaičiuojama pagal fiksuotą sumą už kiekvieną apmokestintos naftos, tokių asmenų priimtos prieš atitinkamą incidentą buvusiais kalendoriniais metais, toną, su sąlyga, kad toji valstybė tokio incidento metu buvo šio Protokolo Susitariančioji valstybė.

3. Sumos, nustatytos šio straipsnio 2 dalyje, apskaičiuojamos dalijant atitinkamą bendrą reikalingų įmokų dydį iš viso apmokestintos naftos kiekio, priimto atitinkamais metais visose Susitariančioiose valstybėse.

4. Metinės įmokos mokamos tą dieną, kuri bus nustatyta Papildomo fondo vidaus tvarkos taisyklėse. Asamblėja gali nustatyti kitą mokėjimo datą.

5. Atsižvelgdama į sąlygas, kurios bus nustatytos Papildomo fondo finansinėse taisyklėse, Asamblėja gali nuspręsti atitinkamai pervesti lėšas, gautas pagal šio straipsnio 2 dalies a punktą, ir lėšas, gautas pagal šio straipsnio 2 dalies b punktą.

12 straipsnis

1. Įmokoms į Papildomą fondą taikomos 1992 metų Fondo konvencijos 13 straipsnio nuostatos.

2. Susitariančioji valstybė gali prisiimti prievolę mokėti įmokas Papildomam fondui pagal 1992 metų Fondo konvencijos 14 straipsnyje nustatytą tvarką.

13 straipsnis

1. Susitariančiosios valstybės pagal 1992 metų Fondo konvencijos 15 straipsnį perduoda Papildomo fondo direktoriui informaciją apie priimtą naftą, tačiau su sąlyga, kad bus laikoma, jog pagal 1992 metų Fondo konvencijos 15 straipsnio 2 dalį perduota informacija buvo perduota ir pagal šį Protokolą.

2. Jeigu Susitariančioji valstybė nevykdo prievolės teikti informaciją, kaip nustatyta šio straipsnio 1 dalyje, ir Papildomas fondas dėl to patiria finansinių nuostolių, ta valstybė privalo kompensuoti Papildomam fondui šiuos nuostolius. Gavusi Papildomo fondo direktoriaus rekomendaciją, Asamblėja nusprendžia, ar ta Susitariančioji valstybė privalo mokėti kompensaciją.

14 straipsnis

1. Neatsižvelgiant į 10 straipsnį, šiame Protokole laikoma, kad kiekvienoje Susitariančiojoje valstybėje priimama mažiausiai 1 milijonas tonų apmokestinamos naftos.

2. Kai bendras Susitariančiojoje valstybėje priimtos apmokestinamos naftos kiekis yra mažesnis kaip 1 milijonas tonų, Susitariančioji valstybė prisiima prievolę, kurias pagal šį Protokolą privalo vykdyti bet kuris asmuo, turintis mokėti Papildomam fondui įmokas tos valstybės teritorijoje priimtos naftos atžvilgiu, jei nėra asmens, kuris atsakytų už bendrą priimtos naftos kiekį.

15 straipsnis

1. Jeigu Susitariančiojoje valstybėje nėra asmens, kuris atitiktų 10 straipsnio sąlygas, ta Susitariančioji valstybė, įgyvendindama šį Protokolą, informuoja apie tai Papildomo fondo direktorių.

2. Papildomas fondas nemoka kompensacijos už taršos žalą, padarytą tam tikro incidento metu Susitariančiosios valstybės teritorijoje, teritorinėje jūroje arba išimtinėje ekonominėje zonoje ar regione, nustatytuose pagal šio Protokolo 3 straipsnio a punkto ii papunktį, arba už prevencines priemones, nepaisant to, kur jų buvo imtasi, siekiant išvengti tokios žalos arba ją sumažinti, kol ta Susitariančioji valstybė nėra įvykdžiusi prievolės pagal 13 straipsnio 1 dalį ir šio straipsnio 1 dalį pranešti Papildomo fondo direktoriui informaciją apie visus iki incidento praėjusius metus. Asamblėja Vidaus tvarkos taisyklėse nurodo, kokiomis aplinkybėmis laikoma, kad Susitariančioji valstybė neįvykdė savo prievolių.

3. Kai laikinai atsisakoma mokėti kompensaciją pagal šio straipsnio 2 dalį, to incidento atžvilgiu visai atsisakoma mokėti kompensaciją, jei prievolė suteikti Papildomo fondo direktoriui informaciją pagal 13 straipsnio 1 dalį ir šio straipsnio 1 dalį nebuvo įvykdyta per vienerius metus po to, kai Papildomo fondo direktorius informavo Susitariančiąją valstybę apie jos neįvykdytą prievolę suteikti informaciją.

4. Visos Papildomam fondui mokėtinos įmokos atskaitomos iš skolininkui arba jo atstovams mokėtinos kompensacijos.

ORGANIZACIJA IR VALDYMAS

16 straipsnis

1. Papildomas fondas turi Asamblėją ir Sekretoriatą, kuriam vadovauja direktorius.
2. Papildomo fondo Asamblėjai, Sekretariatui ir direktoriui taikomi 1992 metų Fondo konvencijos 17–20 ir 28–33 straipsniai.
3. Papildomam fondui taikomas 1992 metų Fondo konvencijos 34 straipsnis.

17 straipsnis

1. 1992 metų Fondo Sekretoriatas, kuriam vadovauja 1992 metų Fondo direktorius, taip pat gali veikti kaip Papildomo fondo Sekretoriatas ir direktorius.

2. Jeigu pagal šio straipsnio 1 dalį 1992 metų Fondo Sekretariatui ir direktoriui vykdant Papildomo fondo Sekretoriato ir direktoriaus funkcijas nesutampa 1992 metų Fondo ir Papildomo fondo interesai, Papildomam fondui atstovauja Asamblėjos pirmininkas.

3. Laikoma, kad Papildomo fondo direktorius, personalas ir jo paskirti ekspertai, vykdydami savo pareigas pagal šį Protokolą ir 1992 metų Fondo konvenciją, nepažeidžia 1992 metų Fondo konvencijos 30 straipsnio nuostatų, taikomų pagal šio Protokolo 16 straipsnio 2 dalį, jeigu jie atlieka savo pareigas pagal šį straipsnį.

4. Asamblėja stengiasi nepriimti sprendimų, kurie būtų nesuderinami su 1992 metų Fondo Asamblėjos priimtais sprendimais. Jeigu paaiškėja, kad skiriasi nuomonės dėl bendrų administracinių reikalų, Asamblėja stengiasi rasti konsensuą su 1992 metų Fondo Asamblėja abipusio bendradarbiavimo būdu ir atsižvelgdama į abiejų organizacijų bendrus tikslus.

5. Papildomas fondas atlygina 1992 metų Fondui visas išlaidas, susidariusias dėl administracinių paslaugų, kurias Papildomo fondo vardu suteikė 1992 metų Fondas.

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS

18 straipsnis

1. Pagal šio straipsnio 4 dalį bendras metinių įmokų, mokamų už apmokestinamą naftą, kuri buvo priimta vienoje Susitariančiojoje valstybėje per kalendorinius metus, dydis neviršija 20 % bendros metinių įmokų sumos pagal šį Protokolą tų kalendorinių metų atžvilgiu.

2. Jeigu dėl 11 straipsnio 2 ir 3 dalių taikymo bendras įmokų, kurias mokėtojai moka vienoje Susitariančiojoje valstybėje tam tikrų kalendorinių metų atžvilgiu, dydis viršija 20 % bendros metinių įmokų sumos, visų tos valstybės mokėtojų mokamos įmokos proporcingai sumažinamos, kad visos jų įmokos sudarytų 20% bendros metinių įmokų, mokamų Papildomam fondui tų metų atžvilgiu, sumos.

3. Jeigu tam tikroje Susitariančiojoje valstybėje asmenų mokamos įmokos mažinamos pagal šio straipsnio 2 dalį, įmokos, mokamos asmenų visose kitose Susitariančiosiose valstybėse, proporcingai didinamos, siekiant užtikrinti, kad bendra metinių įmokų, kurias moka visi asmenys, privalantys mokėti Papildomam fondui įmokas atitinkamų kalendorinių metų atžvilgiu, suma sieks Asamblėjos nustatytą bendrą įmokų sumą.

4. Šio straipsnio 1–3 dalys taikomos, kol bendras apmokestinamos naftos, priimtos visose Susitariančiosiose valstybėse per kalendorinius metus, kiekis, įskaitant 14 straipsnio 1 dalyje minimus kiekius, pasieks 1000 milijonų tonų arba kol baigsis 10 metų laikotarpis po šio Protokolo įsigaliojimo, jeigu tai įvyks anksčiau.

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

19 straipsnis

Pasirašymas, ratifikavimas, priėmimas, patvirtinimas ir prisijungimas

1. Šis Protokolas teikiamas pasirašyti nuo 2003 metų liepos 31 dienos iki 2004 metų liepos 30 dienos Londone.

2. Valstybės gali išreikšti savo sutikimą dėl šio Protokolo privalomumo:

- a) pasirašydamos be išlygų dėl ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo; arba
- b) pasirašydamos su sąlyga, kad jis bus ratifikuotas, priimtas ar patvirtintas, po ko eitų ratifikavimas, priėmimas arba patvirtinimas; arba
- c) prisijungdamos.

3. Tik 1992 metų Fondo konvencijos Susitariančiosios valstybės gali tapti šio Protokolo Susitariančiosiomis valstybėmis.

4. Ratifikavimas, priėmimas, patvirtinimas ar prisijungimas atliekamas deponuojant oficialų aktą Generaliniam sekretoriui.

20 straipsnis

Informacija apie apmokestintą naftą

Prieš įsigaliojant šiam Protokolui kurioje nors valstybėje, ta valstybė, pasirašydama šį Protokolą pagal 19 straipsnio 2 dalies a punktą arba deponuodama šio Protokolo 19 straipsnio 4 dalyje nurodytą aktą ir kiekvienais metais vėliau Generalinio sekretoriaus nustatomą dieną, privalo pranešti jam kiekvieno asmens, kuris tos valstybės atžvilgiu privalo mokėti įmokas Papildomam fondui pagal 10 straipsnį, pavadinimą ir adresą, taip pat duomenis apie apmokestintos naftos, kurią priėmė bet kuris toks asmuo tos valstybės teritorijoje praėjusiais kalendoriniais metais, kiekius.

21 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis Protokolas įsigalioja praėjus trimis mėnesiams nuo tos dienos, kai įvykdomi šie reikalavimai:

a) bent aštuonios valstybės pasirašo Protokolą be išlygų dėl ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo arba deponuoja Generaliniam sekretoriui ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo aktus; ir

b) Generalinis sekretorius gauna iš 1992 metų Fondo direktoriaus informaciją, kad tie asmenys, kurie pagal 10 straipsnį privalo mokėti įmokas, praėjusiais kalendoriniais metais iš viso priėmė ne mažesnę kaip 450 milijonų tonų apmokestintos naftos kiekį, įskaitant 14 straipsnio 1 dalyje nurodytus kiekius.

2. Kiekvienoje valstybėje, kuri pasirašo šį Protokolą be išlygų dėl ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo arba ratifikuoja, priima, patvirtina ar prisijungia prie jo po to, kai šio straipsnio 1 dalies sąlygos dėl įsigaliojimo yra įvykdytos, Protokolas įsigalioja praėjus trimis mėnesiams nuo tos dienos, kai tokia valstybė deponuoja atitinkamą aktą.

3. Nepaisant šio straipsnio 1 ir 2 dalių, šis Protokolas neįsigalioja jokios valstybės atžvilgiu, kol toje valstybėje neįsigaliojo 1992 metų Fondo konvencija.

22 straipsnis

Pirmasis Asamblėjos posėdis

Generalinis sekretorius sušaukia pirmąjį Asamblėjos posėdį. Šis posėdis turi įvykti kaip galima greičiau, įsigaliojus šiam Protokolui, bet jokių būdu ne vėliau kaip praėjus 30 dienų po tokio įsigaliojimo.

23 straipsnis

Peržiūrėjimas ir keitimas

1. Organizacija gali sušaukti konferenciją šiam Protokolui peržiūrėti arba iš dalies pakeisti.
2. Organizacija sušaukia Susitariančiųjų valstybių konferenciją šiam Protokolui peržiūrėti arba iš dalies pakeisti, kai to prašo ne mažiau kaip trečdalis visų Susitariančiųjų valstybių.

24 straipsnis

Kompensacijos ribų keitimas

1. Ne mažiau kaip vienam ketvirtadaliui Susitariančiųjų valstybių paprašius, Generalinis sekretorius visiems Organizacijos nariams ir visoms Susitariančiosioms valstybėms privalo perduoti kiekvieną pasiūlymą pakeisti 4 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytą kompensacijos dydžio ribą.

2. Kiekviena siūloma pataisa, perduota kaip nurodyta pirmiau, turi būti pateikiama svarstyti Organizacijos Teisės komitetui praėjus mažiausiai šešioms mėnesiams po jos perdavimo dienos.

3. Visos šio Protokolo Susitariančiosios valstybės, nepaisant to, ar jos yra Organizacijos dalyvės, ar ne, turi teisę dalyvauti Teisės komiteto darbe svarstant ir priimant pataisas.

4. Pataisos turi būti priimamos dviejų trečdalių Susitariančiųjų valstybių, dalyvaujančių ir balsuojančių Teisės komitete, kaip nurodyta 3 dalyje, balsų dauguma su sąlyga, kad balsuojant dalyvauja ne mažiau kaip pusė Susitariančiųjų valstybių.

5. Peržiūrdamas pasiūlymą keisti ribas, Teisės komitetas privalo atsižvelgti į įvykusius incidentus ir ypač į jų padarytos žalos dydį bei pinigų vertės pasikeitimus.

6. a) Pagal šį straipsnį joks ribų keitimas negali būti svarstomas iki šio Protokolo įsigaliojimo dienos arba nepraėjus trejiems metams nuo ankstesnės pataisos, priimtos pagal šį straipsnį, įsigaliojimo dienos.

b) Jokia riba negali būti padidinta tiek, kad viršytų dydį, kuris atitiktų ribą, nustatytą šiame Protokole ir padidėjančią 6 procentais per metus, skaičiuojant sumavimo būdu nuo šio Protokolo pateikimo pasirašyti dienos iki Teisės komiteto sprendimo įsigaliojimo dienos.

c) Jokia riba negali būti padidinta tiek, kad viršytų dydį, kuris atitiktų 3 kartus didesnę šiame Protokole nustatytą ribą.

7. Apie kiekvieną pataisą, priimtą pagal šio straipsnio 4 dalį, Organizacija praneša visoms Susitariančiosioms valstybėms. Laikoma, kad pataisai pritarta praėjus 12 mėnesių nuo pranešimo apie ją dienos, išskyrus atvejį, kai ne mažiau kaip vienas ketvirtadalis valstybių, kurios pataisos priėmimo Teisės komitete metu buvo Susitariančiosios valstybės, per tą laikotarpį praneša Organizacijai apie tai, kad jos pataisai nepitaria. Šiuo atveju pataisa atmetama ir neįsigalioja.

8. Pataisa, kuriai pritarta pagal šio straipsnio 7 dalį, įsigalioja praėjus 12 mėnesių po pritarimo jai.

9. Pataisa galioja visoms Susitariančiosioms valstybėms, nebent jos, vadovaudamosi 26 straipsnio 1 ir 2 dalimis, denonsuoja šį Protokolą ne mažiau kaip prieš šešis mėnesius iki pataisos įsigaliojimo. Toks denonsavimas įsigalioja įsigaliojus pataisai.

10. Kai Teisės komitetas priėmė pataisą, tačiau dar nepaėjo jai pritarti reikalingas 12 mėnesių laikotarpis, valstybei, tuo laikotarpiu tapusiai Susitariančiąja valstybe, ši pataisa yra privaloma, jei ji įsigalioja. Valstybei, kuri tampa Susitariančiąja valstybe praėjus šiam laikotarpiui, yra privaloma pataisa, kuriai buvo pritarta pagal šio straipsnio 7 dalį. Šioje dalyje minimais atvejais valstybei pataisa yra privaloma tada, kai ji įsigalioja, arba tada, kai šis Protokolas įsigalioja toje valstybėje, jei tai atsitinka vėliau.

25 straipsnis

1992 metų Fondo konvencijos protokolai

1. Jeigu 1992 metų Fondo konvencijoje nustatytos ribos padidinamos jos Protokolu, 4 straipsnio 2 dalies a punkte nustatyta riba gali būti padidinta tokiu pačiu dydžiu pagal 24 straipsnyje nustatytą tvarką. 24 straipsnio 6 dalies nuostatos netaikomos šiems atvejams.

2. Jeigu taikoma šio straipsnio 1 dalyje nurodyta tvarka, vėlesni 4 straipsnio 2 dalyje nustatytos ribos pakeitimai, atliekami 24 straipsnyje nustatyta tvarka įgyvendinant 24 straipsnio 6 dalies b ir c punktus, skaičiuojami remiantis nauja riba, padidinta pagal šio straipsnio 1 dalį.

26 straipsnis

Denonsavimas

1. Šį Protokolą bet kuri Susitariančioji valstybė gali denonsuoti bet kuriuo metu po tos dienos, kai jis įsigalioja toje Susitariančiojoje valstybėje.

2. Denonsavimas atliekamas deponuojant denonsavimo aktą Generaliniam sekretoriui.

3. Denonsavimas įsigalioja praėjus 12 mėnesių arba ilgesniam laikotarpiui, nurodytam denonsavimo akte, po jo deponavimo Generaliniam sekretoriui.

4. 1992 metų Fondo konvencijos denonsavimas laikomas šio Protokolo denonsavimu. Toks denonsavimas įsigalioja 1992 metų Protokolo dėl 1971 metų Fondo konvencijos pakeitimo denonsavimo, remiantis to Protokolo 34 straipsniu, įsigaliojimo dieną.

5. Nepaisant to, kad Susitariančioji valstybė, remdamasi šiuo straipsniu, denonsavo šį Protokolą, visos šio Protokolo nuostatos, susijusios su prievolėmis mokėti įmokas į Papildomą fondą, ir toliau taikomos incidento, nurodyto 11 straipsnio 2 dalies b punkte, atžvilgiu, jei incidentas įvyko iki denonsavimo įsigaliojimo.

27 straipsnis

Neeiliniai Asamblėjos posėdžiai

1. Kiekviena Susitariančioji valstybė per 90 dienų nuo denonsavimo, dėl kurio, jos nuomone, labai padidės likusių Susitariančiųjų valstybių mokamų įmokų dydis, akto deponavimo dienos gali prašyti Papildomo fondo direktorių sušaukti neeilinį Asamblėjos posėdį. Papildomo

fondo direktorius sušaukia Asamblėją susirinkti ne vėliau kaip per 60 dienų nuo tokio prašymo gavimo.

2. Papildomo fondo direktorius per šešiasdešimt dienų po bet kurio denonsavimo akto deponavimo dienos gali sušaukti neeilinį Asamblėjos posėdį savo iniciatyva, jeigu jis mano, kad toks denonsavimas labai padidins likusių Susitariančiųjų valstybių mokamų įmokų dydį.

3. Jeigu Asamblėja neeiliniame posėdyje, sušauktame pagal šio straipsnio 1 arba 2 dalių nuostatas, nutaria, kad dėl denonsavimo labai padidės likusių Susitariančiųjų valstybių mokamų įnašų dydis, bet kuri tokia valstybė ne vėliau kaip prieš 120 dienų iki denonsavimo įsigaliojimo dienos gali denonsuoti šį Protokolą ir toks denonsavimas įsigalioja minėto denonsavimo tą pačią dieną.

28 straipsnis **Galiojimo pabaiga**

1. Šis Protokolas nustoja galioti tą dieną, kai Susitariančiųjų valstybių lieka mažiau kaip septynios arba kai bendras apmokestintos naftos, priimtose likusiose Susitariančiosiose valstybėse, kiekis, įskaitant 14 straipsnio 1 dalyje nurodytus kiekius, tampa mažesnis kaip 350 000 000 tonų, jei tai įvyksta anksčiau.

2. Valstybės, kurioms yra privalomas šis Protokolas, prieš jam nustojant galioti, privalo įgaluoti Papildomą fondą vykdyti 29 straipsnyje nustatytas funkcijas ir tik tuo požiūriu šis Protokolas joms ir toliau yra privalomas.

29 straipsnis **Papildomo fondo likvidavimas**

1. Jeigu šis Protokolas nustoja galioti, nepaisant to Papildomas fondas:

a) vykdo savo prievoles bet kurio incidento, įvykusio iki Protokolui nustojant galioti dienos, atžvilgiu;

b) turi teisę pasinaudoti savo teise dėl įmokų tiek, kiek šios įmokos yra būtinos šio straipsnio 1 dalies a punkte numatytiems prievolėms įvykdyti, įskaitant šiam tikslui būtinas Papildomo fondo valdymo išlaidas.

2. Asamblėja imasi visų būtinų priemonių Papildomo fondo likvidavimui pabaigti, įskaitant tinkamą likusio turto paskirstymą tiems asmenims, kurie mokėjo įmokas Papildomam fondui.

3. Pagal šį straipsnį Papildomas fondas išlieka juridiniu asmeniu.

30 straipsnis **Saugotojas**

1. Šis Protokolas ir visos pagal 24 straipsnį priimtose pataisos deponuojami Generaliniam sekretoriui.

2. Generalinis sekretorius privalo:

a) informuoti visas šį Protokolą pasirašiusias ar prie jo prisijungusias valstybes apie:

i) kiekvieną naują pasirašymą ar akto pateikimą, nuroydamas datą, kada tai buvo padaryta;

ii) šio Protokolo įsigaliojimo datą;

iii) kiekvieną pagal 24 straipsnio 1 dalį pateiktą pasiūlymą dėl kompensacijos dydžių ribų pakeitimo;

iv) kiekvieną pataisą, priimtą pagal 24 straipsnio 4 dalį;

v) kiekvieną pataisą, kuriai pritarta pagal 24 straipsnio 7 dalį, nuroydamas tos pataisos įsigaliojimo datą pagal to straipsnio 8 ir 9 dalis;

- vi) šio Protokolo denonsavimo akto pateikimą, nurodydamas jo gavimo ir denonsavimo įsigaliojimo datą;
 - vii) kiekvieną pranešimą, kurio reikalauja bet kuris šio Protokolo straipsnis;
- b) perduoti oficialiai patvirtintas šio Protokolo kopijas visoms šį Protokolą pasirašiusioms ir visoms prie jo prisijungusioms valstybėms.
3. Iš karto po šio Protokolo įsigaliojimo, Generalinis sekretorius privalo perduoti Jungtinių Tautų Organizacijos Sekretariatui jo tekstą, kad jis būtų įregistruotas ir pagal Jungtinių Tautų chartijos 102 straipsnį paskelbtas.

31 straipsnis

Kalbos

Šis Protokolas sudarytas vienu originaliu egzemplioriumi, kurio tekstai arabų, kinų, anglų, prancūzų, rusų ir ispanų kalbomis yra autentiški.

PRIIMTA du tūkstančiai trečiųjų metų gegužės šešioliktąją dieną Londone.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti savo Vyriausybių tinkamai įgalioti asmenys, pasirašė šį Protokolą.
